

S jednou krabicí celý život svůj,
v knize jenom tečka na konci věty k tomu,
před zrcadlicí křivou stěnou stůj.
Kam směřuješ teď a proč?
Kam patříš, komu?

Změť citů a bolu,
tak jak leporelo,
pak trochu alkoholu,
aby to nebolelo.

Zůstal sám, bloudí v prapodivném světě,
nevidí proč má
dědictví pouhý s lebkou na vinětě,
nevinný a sám.

Dveřma prásknout, nikdy neotevřít,
tak jak vlče zůstat sám sobě pánem domu,
ucpat uši tmou, všemu neuvěřit,
když by říkal Tvůj strach: "Znám",
tak vzepři se tomu

Změť citů a bolu,
tak jak leporelo,
pak trochu alkoholu,
aby to nebolelo.

Zůstal sám, bloudí v prapodivném světě,
nevidí proč má
dědictví pouhý s lebkou na vinětě,
nevinný a sám.

Sedni k nám, příteli cizí,
na pár chvil buď náš host,
sedni k nám, přízraky zmizí,
na pár chvil, jen dnešní noc.

Změť citů a bolu,
tak jak leporelo,
pak trochu alkoholu,
aby to nebolelo.

Zůstal sám, bloudí v prapodivném světě,
nevidí proč má
dědictví pouhý s lebkou na vinětě,
nevinný a sám.

Zůstal sám, bloudí v prapodivném světě,
nevidí proč má
dědictví pouhý s lebkou na vinětě,
nevinný a sám.